

P R Æ F A T I O.

Hugo de S. Victore *toti orbi venerabilis ortum duxit*. Si Saxonem & illustri stirpe, vel (ut Joh. à S. Victore ait) præpotenti parentela natum statuimus, satis verisimile est, *ex stirpe Comitum de Blankenburg & Regenstein* processisse. Uti *Henricus Meibomius senior*, iudex harum rerum peritissimus, vel ex notitiis quibusdam suis, vel, ut suspicari licet, fide Chronici Manuscripti Halberstadiensis à Johanne Winnigstadio compositi scripsit. Christianus Paulinus vir in his studiis & ipse cum laude versatus assentitur, & ubi de Hugonis patria disquirat (libro Germanice conscripto lectionum utilium & jucundarum) notat Winnigstadium omnia sua hausisse ex Chronico alio Halberstadenfi Martini Rehbock, Monachi Corbejenfis, Præpositi Groningensis. Simul tamen indicat de familia Hugonis apud Rehbockium nihil haberi. An forte Winnigstadii Codicem, consuluit defectu hoc loco laborantem? Nam primum, Meibomium hæc de Blanckenburgiis scripsisse addit. Sanè vicini *Hamerslebio* erant Comites isti & Monasterium S. Pancratii illic *struxit Reinhardus Episcopus*. Extat libellus ineditus de fundatoribus Monasterii Reinhausani in principatu Gottingensi vel Northemio à primo Abbate conscriptus circa annum 1100, ubi Poppo Comes in Blankenburg vocatur nepos (incertum ex fratre an sorore) Reinhardi Episcopi Halberstadenfis. Quod si ergo Hugo Blankenburgius fuit, credibile est fuisse Popponis filium, vel si malis fratrem nepotemque adeò Reinhardi. Et, si vera sunt quæ de Hugone Halberstadenfi Archidiacono memorantur, potuerit is Reinhardi Episcopi sui esse frater. Hugonis nomen me male habet, minus usitatum tunc Saxonibus,

))((

